

MiC MATICHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :
Source :	มติชน (ตจว.)	
Date :	6 พ.ย. 2560	Page : 9
		No: 60381444

ชู 2 อัยการว่าความที่ดิน 'หาดเลพัง' ชนะ

- รักษาสมบัติชาติ 178 ไร่ - ค่าหมื่นล้าน
- ภาพถ่ายทางอากาศหลักฐานเด็ด

จากที่ศาลฎีกาพิพากษาให้ยกฟ้องคดีที่นางอรพรรณ พลอยเพชร กับพวกซึ่งเป็นเอกชน ยื่นฟ้องกรมที่ดิน จ.ภูเก็ต นายอำเภอถลาง หัวหน้าสำนักงานที่ดินจังหวัดภูเก็ต เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดภูเก็ตส่วนแยกถลาง เป็นจำเลย 1-5 และให้นางอรพรรณ กับพวก โจทก์ที่ 1-5 พร้อมบริวาร ออกจากพื้นที่ชายหาดลาฮัน-เลพัง ต.เชิงทะเล อ.ถลาง จ.ภูเก็ต เนื้อที่ 178 ไร่ มูลค่าประมาณ 10,000 ล้านบาท เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายนที่ผ่านมา

ล่าสุด เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน นายโกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง รองโฆษกสำนักงานอัยการสูงสุด เปิดเผยว่า ความสำเร็จของคดีหาดเลพัง 178 ไร่ จ.ภูเก็ต ที่ศาลฎีกาพิพากษาให้ภาค รัฐชนะนั้น อยู่ที่พนักงานอัยการผู้ทำคดีที่มุ่งมั่นทำหน้าที่อย่างดีที่สุด คดีนี้หน่วยงานภาครัฐและข้าราชการที่ถูกฟ้องปล่อยให้ล่วงเลยระยะเวลายื่นคำให้การแก้คดี จนศาลมีคำสั่งขาดนัดยื่นคำให้การแล้ว แต่ทีมอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลไต่สวนและมีคำสั่งอนุญาตให้ยื่นคำให้การแก้คดีจนเป็นผลสำเร็จ กับทั้งยังได้ฟ้องแย้งให้โจทก์ออกไปจากที่ดินที่ครอบครองอยู่ด้วย

นายโกศลวัฒน์กล่าวต่อว่า ในการว่าความคดีนี้มีการใช้นิติวิทยาศาสตร์เข้ามาช่วย โดยมีกรอ่านแปลผลภาพถ่ายทางอากาศพิสูจน์ได้ว่าเมื่อปี 2510 บริเวณที่พิพาทเป็นชายทะเลที่น้ำทะเล

บันฑูร ทองตัน

สุรศักดิ์ รักญาติ

ท่วมถึง การที่โจทก์อ้างว่ามีการทำประโยชน์ก่อนประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับจึงเป็นไปไม่ได้

"การทำหน้าที่อย่างเข้มแข็ง เอาใจใส่ ใช้ความรอบคอบ และตั้งมั่นในการรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดินของนายบันฑูร ทองตัน ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองอธิบดีอัยการสำนักงานคดีแรงงานภาค 8 ผู้ว่าคดี กับนายสุรศักดิ์ รักญาติ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการอัยการ ซึ่งได้รับมอบหมายจากนายวินัยดำรงคัมภังคกุล อธิบดีรองอัยการสูงสุด ให้ทำหน้าที่กำกับดูแลจนประสบความสำเร็จ จึงอยากให้เห็นว่าพนักงานอัยการมีความรู้ความสามารถและรักษาทรัพยากรธรรมชาติมูลค่ามหาศาล ในวันนี้เพียงแค่นี้คดีเดียวก็รักษาผลประโยชน์ของแผ่นดินได้หมื่นล้านแล้ว" นายโกศลวัฒน์กล่าว

MiC MATICHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :
Source :	มติชน	
Date : 6 พ.ย. 2560	Page : 9	No: 60381636

คดีแพ่งเกี่ยวเนื่องคดีอาญา

สัพเพทระคดี

โอกาส เหิงเจริญ

newsmanlawyer@gmail.com

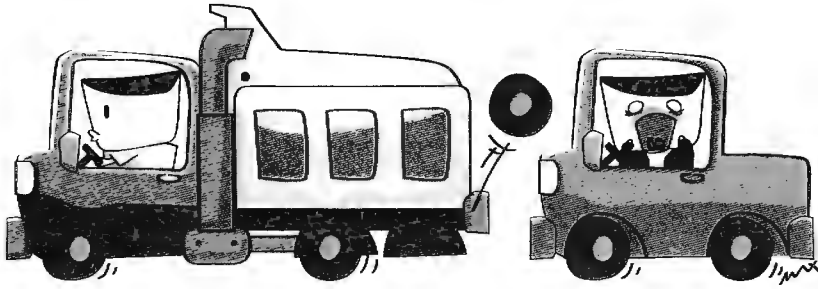
คุณจำนำญ ลูกจ้างคุณจำรัสขับรถลืบล้อแล้วจู่ๆ ล้อหลังด้านขวาหลุดออกมาเป็นอิสระแล่นไม่ทันรถและอีก 9 ล้อที่แล่นไปด้วยกัน

คุณชลิตขับรถกระเบตามหลังมาเร็ว เจอะเอาล้อที่หลุดออกมาต้องรีบหักหลบ เลยข้ามเกาะไปชนรถที่คุณโพงขับสวนมา คุณโพงบาดเจ็บ คุณใจรักษ์ที่นั่งมาด้วย และคุณชลิตเสียชีวิต

พนักงานอัยการฟ้องคุณจำนำญคนขับรถลืบล้อเป็นคดีอาญา ว่ากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้คุณชลิต คุณใจรักษ์ ถึงแก่ความตายและคุณโพงได้รับอันตรายสาหัส

ศาลฎีกาพิพากษายกฟ้อง โดยระบุว่าพยานหลักฐานที่น่าสืบมา ยังมีความสงสัยตามสมควรว่า คุณจำนำญกระทำความผิดหรือไม่ จึงยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้คุณจำนำญ

คุณโพงและบิดาของคุณใจรักษ์มาฟ้องคดี

แพ่งขอให้ศาลสั่งคุณจำนุญคนขับรถลิบล้อ คุณจำรัส นายจ้าง ทายาทของคุณชลิต และบริษัทประกันภัยรถกระบะของคุณชลิตร่วมกันจ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่คุณโผนและบิดาคุณโจรภัย

ศาลชั้นต้นพิพากษาให้คุณจำนุญ คุณจำรัส ทายาทของคุณชลิต และบริษัทประกันภัยร่วมกันจ่าย

คุณจำรัส ทายาทของคุณชลิต และบริษัทประกันภัยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนให้ทั้งสี่คนร่วมกันจ่าย

คุณจำรัส นายจ้างของคุณจำนุญฎีกาคดี ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยว

เนื่องคดีอาญา ในการพิพากษาคดีส่วนแพ่ง ศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 46 ซึ่งในคดีอาญาศาลฎีกาพิพากษายกฟ้องคุณจำนุญ ถือเป็นการวินิจฉัยข้อเท็จจริงอันเป็นประเด็นแห่งคดีไว้แน่นอนแล้วว่า ไม่มีพยานหลักฐานให้ศาลเห็นโดยชัดแจ้งว่าคุณจำนุญกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายและได้รับอันตรายสาหัส

ในคดีส่วนแพ่งจึงต้องฟังข้อเท็จจริงว่าคุณจำนุญมิได้กระทำโดยประมาทให้คุณชลิตและคุณโจรภัยถึงแก่ความตาย และคุณโผนได้รับอันตรายสาหัส

การกระทำของคุณจำนุญจึงไม่เป็นการละเมิดต่อโจทก์ คุณจำรัส นายจ้างจึงไม่ต้องรับผิดชอบ

พิพากษาแก่เป็นให้ยกฟ้องคุณจำนุญ และคุณจำรัสไป นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นอุทธรณ์

นั่นหมายความว่า เฉพาะทายาทของคุณชลิตผู้ขับรถกระบะและบริษัทประกันรถกระบะเท่านั้นที่ต้องร่วมรับผิดชอบค่าสินไหมทดแทน

(เทียบคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5967/2557)

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 46 ในการพิพากษาคดีส่วนแพ่ง ศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญา

มาตรา 47 วรรคหนึ่ง คำพิพากษาคดีส่วนแพ่งต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันว่าด้วยความรับผิดชอบของบุคคลในทางแพ่งโดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจำเลยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่